

ישיבת ועדת נגישות, אנשים עם מוגבלות וצרכים מיוחדים

20.11.2025

משתתפים

יהל בן נר - יו"ר הועדה
יעל עבוד ברזילי – סגנית ראש העיר, חברת ועדה
אייל כוכבא – חבר מועצה, חבר ועדה
אתי הרפז – מנהלת אגף רווחה ושירותים חברתיים
אילן גריידי - מנהל מחלקת קידום ורישוי עסקים
דנה בן חיים צייזל - רכזת נגישות
נויה טנדליך - רכזת וותיקים
יובל וגנר - יו"ר עמותת נגישות ישראל, תושב חבר וועדה
מיכל פוקס - תושבת חברת הועדה
שלומית עטיה - תושבת חברת הועדה
מירב נאה טוריס - תושבת חברת הועדה
חגי אבימור - תושב חבר הועדה
יפעת קאופמן – יו"ר הנהגת חנ"מ תושבת חברת הועדה
קרן גרינבלט סגמן – סגנית יו"ר הנהגת חנ"מ, תושבת חברת הועדה
דבורית שוורץ - תושבת
אילנה מושקין - תושבת חברת הועדה
יעל יוספסברג - תושבת חברת הועדה
תומי דניאלי – יו"ר מועצת תלמידים עירונית הוד השרון

משתתפים בזום

תמר ברויד - יועצת נגישות
מיקי אדר - תושבת
שלומית עטיה - תושבת חברת הועדה
מירב נאה טוריס - תושבת חברת הועדה
קרן שושן – מנכ"לית עמותת עמיחי
שלומית עטיה – תושבת חברת הועדה
מרדכי מאירצ'יק – תושב חבר הועדה

שגית - תושבת

הילה גילון – תושבת חברת הועדה

מירב טוריס - תושבת חברת הועדה

אמיר אריאל – תושב

מיקי אדר - תושבת

פתיחה

יהל בן נר - אני שמחה מאוד לפתוח את הוועדה השמינית שלנו : וועדת נגישות, אנשים עם מוגבלות וצרכים מיוחדים. אני אבקש מכם לדבר למיקרופון, כי בהקלטה ממש לא שומעים טוב לפעמים, אז חשוב לנו שישמעו את כולם. ובואו נכיר את הנוכחים.

יום השוויון

יום השוויון מצוין בשלושה בדצמבר, ואנחנו מתקרבים אליו בצעד ענק.

אני רוצה לסקור בפניכם את הפעילויות והאירועים שאנחנו מתכוונים לעשות. בנינו תכנית סביב יום השוויון, ומיתגנו את הפעילויות כשבוע שוויון, ופה אתם רואים את הפעילויות שאנחנו רוצים לקיים.

אז כבכל שנה יהיה לנו את הערת הבניין לעירייה, ביקור עובדי העירייה בדיאלוג בחשיכה והצגה של "שיח חרשים".

האירוע המרכזי שלנו יהיה השקת לוחות תקשורת ב-5 בדצמבר. למעשה עשינו ממש פרויקט ארוך, בסדר גודל של חצי שנה, שבו נעזרנו בקלינאיות התקשורת מהמתי"א דרום השרון, והם קיימו פיילוט בגני ילדים, בגני תקשורת, ופיילוט לילדים ומשפחות, וביקשו על סמך הפיילוט איזשהו לוח עם הסמלים המועדפים והמוכרים, וכאן אתם יכולים לראות את כל הסמלים בצד הימני של הלוח, שהם סמלים גנריים שיופיעו בכל גינה, ובצד שמאל זה המתקנים והסמלים שמייצגים את המתקנים הספציפיים בכל גינה.

באמצע הלוח אתם רואים בר-קוד, וכשיסרקו את הבר-קוד הזה, יגיעו לעמוד אינטרנט, באתר של העירייה, שיכלול סרטונים של הקלינאיות שמסבירות על השימוש בלוח, וגם אפשר יהיה להוריד את הלוחות הספציפיים של כל גינה. גינת עתידים, גינת מגדיאל וכו'. ואת כל הלוחות האלה אפשר גם להוריד לאייפד או לאייפון.

ביום שישי, חמישה לדצמבר, אנחנו נקיים אירוע השקה של הלוחות התקשורת האלה בגינת עתידים.

בשנה שעברה עשינו סרטון, "סליחה על השאלה", שהיה ממש שוס, שבו כיכבו אחים ואחיות של ילדים וילדות מיוחדים. זה היה מהמם, מאלף, ורץ גם ברשויות נוספות. השנה המשכנו עם הקונספט הזה של "סליחה על השאלה", עם התיאטרון פלייבק של הוד השרון, שאחרי שהוא יהיה מוכן, הוא יופץ עם מערך שיעור מותאם לכל בתי הספר והתנועות נוער. ביום שני האחרון צילמנו את הסרטון, ואנחנו כרגע בעריכה. הסרטון מתממשק למעשה לקמפיין של משרד הרווחה שנעשה בשבועות האחרונים.

אוגדן זכויות הדיגיטלי למשפחות מיוחדות - עשינו אותו בשיתוף עם האגף לרווחה בשירותים חברתיים ועם מחלקת פרט בחינוך. למעשה זה אוגדן מקיף מאוד עם כל מה שמשפחות מיוחדות צריכות לדעת כשהן נתקלות בסיטואציה. לדעת ברמה הארצית וברמה המקומית.

ברמה המקומית אנחנו כמובן מפרטים באריכות על השירותים של אגף הרווחה והשירותים החברתיים, וגם של החינוך המיוחד.

ב-7 בדצמבר תהיה לנו הרצאה של תמי דוד, שהיא מנהלת קהילה בשם "בשביל ההורות".

יש לנו שתי פעילויות של מדור מחלקת בריאות. אחד, זה אוגדן של מתכונים לילדים וילדות אלרגיים, שבעצם האוגדן הזה יופץ דיגיטלית, והוא כולל מתכונים לחטיפים, כריכים, קינוחים. משהו שיהיה כלי לאירוח במשפחות של מיוחדים מאוחדות. כשבא ילד מיוחד עם אלרגיה להתארח למשפחה "רגילה" אז שהאימא או האבא או המשפחה ידעו מה מותר לו לפי אלרגיות.

עוד משהו שמתוכנן בשבוע הזה זאת מרפאת בובות ובובים. למעשה, הילדים המיוחדים מגיעים לקופת החולים ועוברים עם הבובות שלהם, סדרת בדיקות דם, ראייה, חבישות. זה מיועד ככה לגרום לילד לחוויה בלתי אמצעית. חווייתית, בלי פחד.

יש לנו פעילות בספרייה ב 1.12 הצגה שנקראת "החתול ששכח לדבר חתולית".

ויש לנו, "סליחה על השאלה", עם מפגש פיזי עם משפחות מיוחדות בבית עמיחי, שמגיע הקהל הרחב, ולמעשה משפחות מיוחדות עונות על שאלות.

אני אשמח לפתוח להערות ולמחשבות.

יובל וגנר: כל הכבוד, מרשים וחשוב. כמובן שזה אמנם שבוע אחד, בצפי הכללי, כי זה יהיה כל השנה. חסר לי רק דבר אחד, חייבת להיות פה מנהיגות. הייתי מצפה שתהיה איזושהי פעילות למועצה ואו להנהלה מלמעלה. מה שחסר לי, זה משהו מרמת ראש העיר, המועצה, הנהלת העירייה, יש הרבה אפשרויות.

דנה בן חיים: היינו בדיאלוג בחשיכה ובשיח חירשים. התגובות היו באמת מדהימות. אנשים עברו חוויה, הרגישו וחשו, וזה חלק גם מהדרכת העובדים שנדרשת בתקנות. ב-3 לדצמבר יש לנו גם הצגה לכלל העובדים שנפתחה להרשמה, שיח חרשים.

יובל וגנר: אני מדבר ספציפית על פעילות למועצה ולהנהלה.

יעל ברזילי: יש לך רעיון לעירייה שעשתה את זה טוב?

יובל וגנר: יש הרבה רעיונות. לוקחים את כל המנהלים, ומצוותים לכל מנהל, אדם עם מוגבלות אחרת מהוד השרון ועושים את ההתנסות.

מתחילים את הבוקר באיזו התכנסות, עושים אחרי זה סיור משותף, ואחרי זה הולכים, נפגשים עוד פעם ובודקים: מה עברנו, מה למדנו... אבל אפשר לחשוב גם על עוד רעיונות, אבל בעצם הוא בעיקר שההובלה וההנהלה פה תיכנס לעניין גם.

יעל ברזילי: האמת שדיברנו על לקחת את המנהלים לשכונות האפשרויות הבלתי מוגבלות בבית נועם. כדי גם לדבר על האלמנטים של עיצוב אוניברסלי, ואולי במעמד הזה, לעשות איזושהי הצהרה עירונית חגיגית.

דנה בן חיים: עוד נקודה, שכל העובדים עוברים אחת בשנה מאז הקורונה, עוברים לומדה. כך שגם עוברים על חוקים ותקנות והתנסויות של כל מיני מצבים.

יהל בן נר: אבל אין כמו להרגיש בשטח.

מיכל פוקס: בשנה שעברה הצעתי, אני כנראה אציע את זה כל שנה. אחד מהדברים זה איך אנחנו גורמים לתושבי ותושבות העיר לצאת מאזור הנוחות ולהבין מה זה להיות לא באזור הנוחות שלי, לצורך העניין.

ואפשר דברים מאוד פשוטים, אבל הם יכולים לנער. למשל, מנהיגות העיר, הנהלת העיר, באה ואומרת, הוד השרון, בחצי היום הראשון או השני, כולם הולכים עם יד אחת קשורה. אני נותנת את זה כדוגמה, רק כמגבלה פיזית, אבל אפשר לחשוב על הרבה דברים.

אבל שמהו שיוציא אותי מאזור הנוחות שלי. ואז זו חוויה שהיא לא רק אני הולכת לדיאלוג בחשיכה, שזה מטלטל, זה ברור, אבל זה כאילו ביום-יום שלי. אבל יש משהו שפתאום אני מבינה שרגע, אני שמה לב לעצמי, ופתאום אני מבינה שמהו אחר מתחולל כאן.

זה לא דורש כלום חוץ מההובלה, להכריז ולהזמין את כל תושבי ותושבות הוד השרון.

יעל ברזילי: אם את זוכרת בסיוור בבית נועם דיברנו על זה שהמוגבלות תפגוש את כולנו בשלב מסוים בחיים, בצורה כזו או אחרת, בפרט הפיזית. אפשר לבנות איזשהו יום כזה וצריך לחשוב גם על המוגבלויות הלא-פיזיות.

קרן שושן: אנחנו ביום חמישי מתכננים לצאת עם החבר'ה שלנו, עשינו את זה שנה שעברה, ברחוב הבנים וזה היה מאוד מוצלח. עמדנו שם עם דוכן שלנו שאנחנו מחלקים שוקולדים סגולים ומסבירים לאנשים, נותנים להם את האפשרות לשאול שאלות לעוברים ושבים מה זה להיות אדם עם מוגבלות. החבר'ה שלנו בתפקוד הגבוה יותר, יצאו ועמדו שם, וזה היה מאוד מאוד מוצלח.

והשנה חשבנו לעשות את זה גם ברחוב הבנים וגם בקניון מרגלית. כבר דיברתי עם הקניון והם אישרו לנו. ואם יש נקודות נוספות בעיר, האמת שאני חשבת באופן אישי לבוא עם נציגים שלנו גם לעירייה ולרווחה, לחלק שוקולדים ולהגיד, שלום, ואנחנו כאן, ואנחנו שווים. אז אם יש לכם רעיונות לנקודות נוספות שאנחנו נוכל להיות שם. אנחנו נשמח.

יהל בן נר: אני חושבת שלהנהלת העירייה זה מאוד מתאים שתגיעו.

קרן שושן: נגיע ועוד אין.

יעל ברזילי: וביום העבודה שלנו תצטרפו לישיבות או שגם שניתן להוביל גם כמה ישיבות... בואו נעשה איזה משהו משותף כזה, חצי יום ביחד.

תומי דניאלי: אני אשמח להוסיף. דבר ראשון, אני רוצה ממש לברך על כל היוזמות האלה, וגם על הפלייר הזה, כאילו, ממש ממש יפה לראות. נורא נחמד גם לראות שיש עוד מענים ועוד מקומות.

הייתי נורא רוצה דווקא להסתכל בפן החינוכי בהוד השרון, על אגף החינוך.

אני חושב שיש לזה המון המון מקום, במיוחד שזה שבוע, ולא יום ספציפי, ויש פחות לחץ לעשות הכול ביום אחד. אני חושב שיש המון פעילויות שאנחנו כמדריכים בצופים, מעבירים לחניכים שלנו בגילאים היותר צעירים, וגם יש המון פעילויות שאני חושב שאנחנו יכולים להעביר על הנושא הזה. במיוחד שמדובר פה על, כפי שאמרת מקודם, שאולי בסופו של דבר, מתישהו בחיים שלנו, נחוה מוגבלות פיזית או כזאת או אחרת בצורה כלשהי.

אני חושב שגם, ככל שעולים בגילאים, יש יותר מקומות, אנחנו עם הצעירים שלנו, עם החניכים הקטנים, באמת עשינו פעילות של... שמנו להם עניבות בצופים על העיניים...

בגילאים היותר בוגרים אנחנו גם יכולים לדבר אפילו על מה זה מוגבלות. נגיד, אני טרן. זאת מוגבלות? ממש לנהל איתם שיח ולעשות דברים עמוקים יותר, במיוחד בגילאי תיכון וחטיבה בוגרת. אני חושב שיש לזה לגמרי מקום בשבוע.

יהל בן נר: אז את הסרטון של סליחה על השאלה, הייתה כוונה שהסרטנו אותו עם תיאטרון הפלייבק, שהוא כולל הרבה מוגבלויות: טרשת, פוליו, אוטיזם, מתמודדת נפש... יש מגוון של מוגבלויות.

הכוונה שלנו הייתה שאת הסרטון הזה נעביר לתנועות הנוער ולתיכונים ולבתי הספר, והם יבנו מערך שיעור סביב הסרטון, ואני כבר בקשר עם מיכל אפרתי ובן צברי מהנוער וצעירים. הם על זה. זו נקודה שממש חשוב שהתייחסת אליה.

יעל יוספסבג: יש שני דברים שקצת חסרים. חסרה לי גם התייחסות לבוגרים יותר ודבר נוסף שחסר לי זה פעילות משלבת, זאת אומרת הכללה.

דווקא בשבוע הזה, דרך אגב, זה חודש בדרך כלל, דווקא בשבוע הזה, אם אנחנו רוצים באמת לדבר את הביחד הזה, אז כן לנסות.

יהל בן נר: אנחנו החלטנו, כמדיניות לשנה הזאת, שבשבוע השוויון מתמקדים עד גיל 21. ב"פברואר יוצא מהכלל" זה חודש מלא, אנחנו כן רוצים לשים דגש על הבוגרים. את צודקת, זאת אבחנה שעשינו אותה.

בכל מקרה, אני רוצה להגיד לך שהאירוע שלנו בגינת עתידים הוא פתוח לקהל הרחב, לא רק למשפחות מיוחדות. וגם הסרטון, המטרה שלו היא מודעות, הכלה, קצת להנכיח את הערכים האלה של שוויון.

יעל יוספסברג: בואי נתארגן על חודש פברואר.

יהל בן נר: כן, כן, כן. ברור, ברור. אני אשמח מאוד לקבל מכם רעיונות לחודש פברואר. אני בכלל רוצה שהוועדה הזאת תהיה יותר אינטראקטיבית.

אני רוצה לשחרר את אילן שממהר לצאת.

אילן גריידי: אני מנהל מחלקת קידום ורישוי עסקים. אני רוצה לגעת בשני נושאים. באופן אישי זה מאוד מרגש.

אני עושה את זה יחד עם קרן שושן מנהלת עמותת עמיחי. אנחנו כרגע בפיילוט שאנחנו מקדמים מול קניון עזריאלי בהעסקת אנשים עם מוגבלויות. היום קרן קיבלה את האוקיי הראשון לשלושה אנשים. אנחנו מנסים לעשות ולראות איך אנחנו משלבים עוד בתוך הקניון, בחנויות שם, עוד עובדים.

היום חיברתי את קרן עם חברה אמריקאית שתגיע בינואר לגיל עמל. סיכמנו שכבר משרה אחת שם תאויש על ידי, אדם עם מוגבלות, ושיוכל לתפקד במקום. אותו סמנכ"ל שאני מכיר גם יש לו נגיעה אישית לעניין ולכן הוא היה בזה משהו שהוא מאוד חשוב ורוצה לשלב את זה, זו חברה אמריקאית ביטחונית.

העניין הוא שאנחנו צריכים עוד מקומות באזור הזה, כדי שיהיה לנו גם איזשהו מדריך שילווה אותם ויהיה באזור וילווה את העובדים האלה.

יצרתי קשר עם חברת חמי-טק, שכבר מוכנים לקלוט שניים. יצרתי קשר עם הבעלים של מחלבת המושבה, שסמך על הרעיון והוא רק מחכה שנביא ונמצא עובדים שיוכלו להשתלב, ואני חושב שזה יהיה משהו שברגע שהוא יקרה ויתחיל לנוע ויצליח, המון עסקים ישתלבו בתוך המהלך הזה. אנחנו כרשות כמובן ניתן את התמיכה ועמותת עמיחי תיתן מהכלים המקצועיים שלה.

במקביל, אנחנו רוצים לתת הרצאה לבעלי עסקים בכל הנוגע לנגישות באתרים. נביא כמה שאפשר יותר בעלי עסקים שיראו וישמעו את ההרצאה, ונעשה גם איזושהי סימולציה, ולראות, נבדוק כמה אתרים, לראות מה אפשר לשפר ומה ניתן.

אנחנו נמצאים בתקופה פחות טובה בכל הנושא של תביעות ייצוגיות בנושא הזה. חלק מהתביעות הן צודקות וחלק הן קנטרניות, ולכן אנחנו רוצים גם מצד אחד, שכל האתרים יהיו מונגשים נכון, וייתנו את המענה, וגם ימנעו את עוגמת הנפש מבעלי עסקים ששגו ולא עשו כמו מה שצריך בצורה מדויקת.

דבר נוסף אנחנו עושים בחודש מאי יריד תעסוקה לבני נוער. עושים את זה בצורה כזאת, שתביא כמה שיותר עובדים אליך.

חגי אבימור: מדהים. אני ממש מברך אבל השאלה שלי היא איך מביאים את האנשים, מה המנגנון פה בעיר שיביא את אותם אנשים שרוצים לעבוד לאותם עסקים? זה מחלקת רווחה?

אילן גריידי: עמותת עמיחי. עמותת עמיחי היא ידעת להביא את האנשים.

חגי אבימור: אבל איך יידעו שעמותת עמיחי היא הקונקטור?

אילן גריידי: לא, לא, ידעו. זה יקבל את הפרסום. נעשה את זה כקמפיין. אני חושב שזה גם משהו שנוכל להתגאות בו ואם לא יהיה מספיק מעמותת עמיחי, יהל אמרה שהיא יודעת להביא ממאגרים אחרים, אז אנחנו נעשה את זה.

אייל כוכבא: יש חברות כוח אדם שמתמחות באנשים האלה.

אילן גריידי: זה מאוד מורכב, אנחנו מתחילים את הפיילוט עם עזריאלי שיש להם את הניסיון בזה. יש ניואנסים של שכר, אחריות, ביטוח, פיטורים, ליווי תעסוקתי...

אני יכול להגיד ברמה האישית שמבחינתי, אני ארבע וחצי שנים בעירייה, עשיתי הרבה דברים בנושא של העסקים, ומבחינתי זה אמור להיות פרויקט הדגל.

יהל בן נר: עם האנשים של עמיחי זה יותר פשוט, כי קרן מכירה אותם, היא עובדת איתם יום-יום. אבל באמת, עם האנשים האחרים שמועמדים, שצריכים לעבוד, זה אירוע שנצטרך לבנות אותו.

חגי אבימור: עמיחי זה סוג מאוד מסוים של אנשים. דווקא מה שאילן, אני חושב, מכוון יותר, זה אם זה ברצף ובתפקודים היותר גבוהים.... זה אנשים שלא בהכרח נמצא אותנו באזור של עמיחי. לכן פה צריך לחפש את הדרך, איך לצאת בקמפיין, איך לפרסם.

אילנה מושקין: בנושא של תעסוקה, זה למעשה תחום המומחיות של החברה שלי, זה תעסוקת אנשים עם מוגבלויות.

באמת יש כאן רצף של תפקוד ומשרות שמתאימות לאנשים שונים. יש אנשים שצריכים ליווי ממש צמוד, יש אנשים שצריכים ליווי רק בהתחלה. יש חברות שהן יותר טכנולוגיות, יש חברות שהן יותר תעשיות מסורתיות.

בגדול, חסרים עובדים במשק הישראלי. יש המון משרות ואנשים שכרגע הם לא מועסקים, רוצים לעבוד צריכים את ההנגשה, הן בהכשרה והן בליווי, אז אני חושבת שזה יכול להיות פיילוט מהמם לישראל כדי לסגור הרבה מאוד פערים.

אני רק אגיד, הטכנולוגיה שלנו, היא מותאמת אישית, היא מנתחת את המשימות, היא מגדירה ועושה הצלבה וניבוי של הצלחה של עובד ספציפי מול המשימות ומציעה התאמות, אם צריך. זה לא נועד להחליף גופי ליווי כמו עמיחי או גופים אחרים, זה נועד לסייע להגיע ליותר אנשים ביותר הצלחה, בלי להוסיף כוח אדם, שזה תמיד בעיה מהצד שלהם.

ואני חושבת שזה שהחברה שלי ממוקמת בהוד השרון, יחד עם נגישות ישראל, יחד עם מאמצים של אילן ושל כל הפורום - באמת אפשר לעשות פה משהו שהוא פורץ דרך, יביא מענה גם לבוגרים עם צרכים מיוחדים ואני מדברת על מוגבלויות שקופות בעיקר. וגם למעסיקים, שלא מצליחים להתפתח עם אינם עובדים, פשוט מודל ארצי, שזה יהיה מאוד מאוד מבורך.

יהל בן נר: אני חושבת, שלפני ההדרכה שנגישות ישראל תעשה על אתרי אינטרנט לבעלי עסקים, צריך להגיד מילה או שתיים על ההעסקה ועל החזון שלנו, בקשר לעסקים שמעסיקים...

אילן גריידי: אני חושב שצריך לשלב את זה כקמפיין בכל נושא שקשור לעסקים. אני יכול להגיד לך שהיום בעלי עסקים מתמודדים עם קושי מאוד גדול לגייס עובדים. זה הגיע למצב שהמדינה מאפשרת היום לגייס כמעט לכל פעילות עובדים זרים, אם זה מהודו, אם זה מסרי לנקה, אם זה מכל מיני מדינות, ודווקא במקום הזה, בזמן הזה, זו נקודה שיכולה להיות נקודה טובה כדי כן לגייס את האנשים הנפלאים האלה ולשלב אותם בתוך העסקים, ואנחנו נזכיר את זה בכל מקום.

חגי אבימור: צריך רק לשים לב שזה לא משרות, חלק כן אני מניח, זה לא משרות שמחליפות לא עובדים זרים ולא עובדים פלסטינאים, ובדרך כלל זה המשרות ב...

אילן גריידי: זה בדרך כלל משרות שהמשימות בהן הן קבועות. מדויקות וחוזרות על עצמן ברוטינה, וזה יותר גם מתאים למפעלים, אין לנו הרבה מפעלים, אבל יש תפקידים שהם כאילו רוטינים, ושם אנחנו מחפשים ומתמקדים, ואני מאמין שהפרויקט הזה יצלח. אם אתם שומעים על עסקים שמחפשים, אז כמובן תציעו ותגידו, אנחנו נכתת רגליים כדי לנסות ולהרים את זה.

אילנה מושקין: עוד תחום - חסרים הרבה עובדים מכבסות. אפשר לעשות הכשרה של אנשים בתפקוד עצמאי, לעבוד במכבסה, ואז מציעים למעסיקים אנשים שכבר עברו את ההכשרה הבסיסית. לא כל אחד צריך לעשות את ההכשרה, ויש גם מימון במדינה בהכשרות כאלה.

אז יש כאן כל מיני כיוונים שצריכים לחפור וללמוד את הנושא הזה, ואנחנו על זה, אבל זה באמת יכול להביא מענה לקבוצה, ואני לא מדברת על עבודות שלא היינו רוצות לראות את הילדים שלנו עובדים בהם. כל העבודה מכבדת את בעליה, אבל אנחנו מדברים על עבודות שהזהות התעסוקתית בהן, היא זהות שמביאה הרבה מאוד כבוד והרבה הערכה.

סיכום שנת הפעילות הראשונה של הוועדה

אני רוצה לסקור בנקודות את עיקרי הדברים שעשינו בשנת הפעילות הראשונה שלנו, מאז שהוועדה הוקמה בספטמבר 2024, וגם לטובת חברי המועצה שהצטרפו לראשונה לוועדה.

הקמנו את ועדת נגישות אנשים עם מוגבלות וצרכים מיוחדים בהוד השרון. הוועדה מורכבת מתושבות, תושבים, מומחים בתחומים האלה, הורים לילדים, נוער ובוגרים, מנהלים בכירים בעירייה, אתי הרפז - מנהלת אגף רווחה בשירותים חברתיים, בדרך כלל נמצאת פה גם אתי לוי מהפרט. מנכ"לית אלומה, אילן גריידי היה פה, דוברת העירייה ועוד.

כל המידע על הוועדה והפרוטוקולים והמועדים קדימה, ומה שעשינו מופיע באתר העירייה, בדף הוועדה.

הקמנו הנהגת חינוך מיוחד בחודש אפריל 25, אחרי הליך סדור ומסודר, הגדרנו מטרות, יעדים ותקנון, והוקמה לראשונה בהוד השרון הנהגת הורים בחינוך המיוחד. זה צעד היסטורי ומשמעותי שלא היה בעיר עד כה. יפעת קאופמן היו"רית וקרן סגמן, הסגנית, יושבות איתנו בוועדה.

אתן רוצות להגיד כמה מילים על המהלך ועל הנקודה שאתן נמצאות בה עכשיו?

יפעת קאופמן: כמו שאמרת, הבסיס כבר קיים. אנחנו גם יושבות בהנהגה העירונית, זה גם מאוד חשוב ההשתתפות עם ההנהגה הרגילה. אחת מהפעילויות החשובות שלנו עכשיו היא גיוס נציגים מכל מוסדות העיר. יושבת כאן דבורית שתייצג את חנ"מ לפיד, ואנחנו נמצא את הנציגים בכל אחת מהמסגרות. המטרה היא גם כמובן הקמת ועדות מתאימות בתוך המסגרות.

יהל בן נר: העברנו הצעה לסדר בעניין מכסת מינימום לחוגים ופנאי - בחודש אפריל העברנו הצעה לסדר, שמגבירה מכסה מינימלית של 15% מתוך כלל החוגים ופעילויות הפנאי, שמוצעים בהתאמה לשיעור התושבות והתושבים עם מוגבלות בעיר בכל הגילאים. חוגים מותאמים, ייעודיים, קבוצות משלבות במסגרת החוגים העירוניים בפעילויות הפנאי הקיימות.

כמו כן, הוחלט שהעירייה תבצע מעקב אחר הביקוש וההשתתפות בפעילויות האלה ותדייק את ההיצע בהתאם לצרכים. ובהמשך אני אגיד כמה מילים על החוגים והסטטוס שלהם ברישום ונדון על זה.

בחודש אפריל גם יצאנו לסקר עירוני בנושא חוגים ופנאי, מתוך מטרה לשמוע מהשטח עצמו מה הצרכים והרצונות של התושבים והתושבות המיוחדים, ולאור ממצאי הסקר בנינו את תוכנית החוגים והפנאי לשנה הקרובה, מהגיל הרך ועד הגיל המבוגר, בהם יותר מ-20 חוגים בפעילויות פנאי.

כמו כן, הצגנו את האפשרות להתנדב בחוגים האלה בתיכונים במסגרת "מחויבות אישית". לא שזה הניב יותר מדי מתנדבים, אבל זה תהליך, זה ברור, וככל שזה יהיה יותר ממוסד, אני מאמינה שזה יתרחב ויהיה לזה ביקוש.

בנינו במלחמה עם איראן מאגר חירום של תושבות ותושבים בהוד השרון. הזמנו להירשם למאגר, מאגר מידע חיוני וחשוב, על מנת שהרשות תוכל לסייע לאנשים האלה ולתמוך בהם בשעת חירום. עד כה נרשמו 85 אנשים למאגר. זה לא מספיק, ובטח שזה לא מייצג את כל הפוטנציאל. אנחנו מדי פעם, כל שבוע למעשה, מפרסמים את המאגר בניוזלטר.

היערכות לחירום - ביחס לאנשים עם מוגבלות, נגישות ישראל ביצעה עבורנו סקר פערים בנושא ההיערכות לתקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, נגישות באירועי פינוי אוכלוסייה והקליטה שלה במצבי חירום, ויזמנו פרויקט משותף יחד עם נגישות ישראל, אשר יעזור לנו בכל ההקמה של העמידה שלנו כעירייה בתקנות, והקמת תא מתנדבים של אפוד סגול.

תכניות עבודה עירוניות ל-26. לראשונה בתוכניות העבודה העירוניות, ותכף יעל תציג את התוכניות האלה, יופיע פרק מיוחד של מיוחדים מיוחדות, שיוקדש לכל הפעילויות בכל האגפים והמחלקות.

עדכנו את נוהל המקומות חניה השמורים לנכים בשיתוף מהנדסת העיר, מחלקת התנועה, המחלקה המשפטית, יועצת הנגישות ודנה, את נוהל ההקצאה של המקומות חניה השמורים לנכים, והתאמנו אותו לנסיבות הנוכחיות של העיר ולערים אחרות באזור. הנוהל ממש הועבר לאישור ראש העיר והוא נמצא באישורו.

הקמנו שלושתנו עם יובל ודנה, פורום מעקב אחר תיקון ליקויי נגישות. אנחנו התעסקנו לאחרונה בדוב הירוק, שצצו בו מגוון בעיות בנגישות. אנחנו נטפל בבריכת גלי רון, שביקרתי שם לאחרונה וגם ראיתי כל מיני ליקויים.

ספסלים, דרכים, מדרכות, וכיוצא בזה.

הקמנו את קהילת הוואטסאפ של המיוחדים והמיוחדות, שאנחנו שולחים עדכונים ויוזמות על כל הפעילויות.

אנחנו עובדים בימים אלה על גאנט מלא שנתי לקהילה שלנו בשנת 2026. הגאנט הזה מתייחס לאירועים על פני השנה, כמו חגים, ואירועים שמציינים תאריכים מיוחדים למגבלות שונות, וכל מחלקה או אגף תרם את הפעילויות שלו לתוך הגאנט הזה.

אני רוצה להימנע ממצב שאני כל פעם צריכה לכבות שרפות ולקפוץ באטרף ולהגיד איך אנחנו נערכים ליום האוטיזם הבינלאומי לדוגמה. אני רוצה מראש לבנות משהו שיהיה ברור ומוסכם וכל אגף וכל מחלקה ידעו מה הם צריכים לעשות בכל חודש.

הכנסנו את התוכנית החינוכית של "הכלה למעשה", קיימנו פיילוט בשנה שעברה בשיתוף אגף חינוך ותיכון הדורים בעמותת איל"ן. זו תוכנית שמוטמעת במערכת הגפן, שמאפשרת היכרות עם עולם המוגבלות הפיזית, יזמות חברתית וקבלת האחר, ומקנה ממש ידע של התנסות חווייתית. אנחנו ממליצים עלמי שלוקח את התוכנית שיקיימו לפחות מפגש אחד במועדון ספיבק, התנסות בספורט פאראלימפי. הפיילוט היה שנה שעברה מאוד מוצלח, והשנה אימצו את התוכנית בתיכון החממה.

אנחנו מגייסים שנה הבאה מתכללת עירונית לתחום הצרכים המיוחדים ואנשים עם מוגבלות. בעקבות הפעילות של הוועדה פה והבנת הצורך, אנחנו נצא למהלך העירוני הזה. תפקידה או תפקידו יהיה הובלה, פיתוח, יישום והפעלת תוכניות, שירותים ופרויקטים לשילוב, תמיכה וקידום אוכלוסיות עם מוגבלות לצרכים מיוחדים. התפקיד יחבר בין כל המחלקות, שיתוף פעולה עם החינוך, הרווחה, נוער וצעירים, נגישות, בראייה כלל עירונית, ויעל תרחיב על זה בהמשך.

אירועי שיא בשנת 25, קיימנו מספר אירועים לקהילה, לדוגמה מסיבת פורים, מסיבה ברכה ואירוע הפנינג מסוכות.

יעל ברזילי: עלו לי עוד שלושה נושאים שגם אנחנו עובדים עליהם בימים אלה ממש, והם באו מכאן, מהוועדה הזו.

הראשון, בעקבות שיח שלנו עם חברות ועדה שמתניידות על קהילה. אנחנו עובדים עכשיו על תיקון נוהל מתן קנס לרכב עם מעלון שהמטרה שלו היא לתת איזשהו גרייס, גם בהתאם למצלמות אבטחה וגם בהתאם לדוחות שניתנים באופן ידני. כאשר רואים שמדובר בבעל תו נכה, יינתנו עוד מספר דקות מעבר לדקות המותרות בחוק, מתוך הבנה שישנה מורכבות נוספת. זה משהו שהתחלנו להניע.

יהל יזמה הקמה של קבוצת הורים לבוגרים ובוגרות עם מוגבלויות מיוחדים, שהתחילה להתכנס, במטרה לשים את נושא הבוגרים עם מוגבלויות, מה שנקרא, על סדר היום, בצורה יותר משמעותית.

ועוד סעיף אחד, שהוא לא עלה מפה, אבל חשוב לי שתדעו, אנחנו עובדים על איזשהו נוהג חריגים שקשור במדיניות הנחות בארנונה לחריגים ביותר. הנחות בארנונה הן הנחות מדינה, אבל נתקלנו בכל מיני מצבים שבהם למשל בוגר עם מוגבלות קשה, שהוריו גרים איתו ומטפלים בו, לא זכאי למלוא ההנחה, כי החוק מעוות, הוא מחשיב אותם כחולקים בנכס. אז מתוך ההבנה הזו שיש כל מיני אנשים עם מוגבלויות שלעולם, לצערנו, לא יוכלו לגור לבד, ואין שום סיבה שיתחלקו בהנחה, אנחנו עובדים עכשיו על איזשהו נוהג שיאפשר לנו לעקוף את זה. אנחנו עושים את זה גם במשרד הפנים, גם ברמה הפנים-ארגונית. אז אלו שלוש נקודות שהיו לי.

חוגים עירוניים

פה אתם רואים את החוגים ממוספרים.

בואו נלך לעמודה הראשונה, הגיל הרך. זה תוצאות מתוך הסקר. לדוגמה, את השחייה הם סימנו כהעדפה ראשונה. את בעלי חיים הם סימנו כהעדפה שנייה. את המוזיקה הם סימנו כהעדפה שלישית. וככה כתבתי את כל ההעדפות שהם סימנו. זה פעם אחת.

פעם שנייה, בכחול, אתם יכולים לראות מה עונה על הביקוש. כדורגל, ג'ודו, מוזיקה וכו'. ולמטה, סכמתי מה אנחנו נותנים בכל קטגוריה. לדוגמה, בגיל הרך אנחנו מציעים, שישה חוגים. בגיל היסודי, חמישה, וכן הלאה.

בדפים שמולכם, ואני מציגה על המסך, זה מה שנותן כל אגף פה. אלומה, רשות הספורט, בית עמיחי....

חוץ מיונת דואר או מישהו שבא הביתה אישית ומחתיים על טפסים, עשינו הכול, באמת.

תומי דניאלי: באת אלינו לבתי הספר להתנדבות החברתית. באת בית ספר-בית ספר וכיתה כיתה ראיתי אותך. אני בכיתה י"א אז לא נכנסת אלינו.

יהל בן נר: אז באמת, אני חושבת שבאמת פרסמנו פה באינסוף ערוצים ובאינסוף דרכים, וקיבלתי על הראש שזה too much גם, ובכל זאת הרי התוצאות לפניכן והשורות האפרות הן שורות של חוגים שלא מספיק יש לנו השתתפות בהם.

למרות שזה עלה בסקר, והאנשים דרשו, ועשינו מאמץ אדיר כדי לגייס את המדריכים וכדי להביא אותם ולייצר התאמות עם כל הדגשים של התאמות מדריכים.

אני רוצה להגיד מילה על השחייה כטסט-קייס. השחייה עלה כחוג הכי, הכי, הכי מבוקש. אז אמרתי לעצמי שאני צריכה לבדוק איך עושים את זה בערים אחרות.

דיברתי עם לפחות שלוש רשויות. עלה מכל הרשויות שהדרך להצלחה היא מדריך ועוזר מדריך, קבוצה קטנה של עד שמונה ימים. 240 שקל.

גייסנו מדריך מעולה, מקסים מספיישל אולימפיקס. פתחנו ארבע קבוצות: יסודי א' עד ג', יסודי ד' עד ו', חטיבה ותיכון.

היסודי א' עד ג', מלא.

יסודי ד' עד ו', הגיע ילד אחד.

חטיבה, הגיע ילד אחד.

תיכון גם אחד. אז אני לא מבינה את התופעה הזאת.

יובל וגנר: יש תלונות על המקום.

יהל בן נר: שנייה, אני אגיד, המקום לא נגיש. אבל הבריכה עצמה שופצה, ואני לא הייתי שם הרבה זמן, אבל אימא אחת שהבן שלה שוחה המון, וגם בספיישל אולימפיקס, אמרה לי שהבריכה עברה שדרוג משמעותי בתחזוקה שלה. המים הוחלפו, הברזנטים תוקנו, הנגישות על פנים, הנגישות גרועה, אין ספק, אבל ילדים שהם לא נעזרים בכיסאות גלגלים יכולים לבוא אז אני לא מבינה את זה.

אני כל היום יושבת על האקסלים האלה ומפלחת ושולחת ממערכות מידע, אס-אם-אס להורים, ספציפית לטלפון. אני לא, לא בכוחי לעשות טלפונים אישיים.

קרן סגמן: יכול להיות שאולי גם הימים לא מסתדרים, אני לא יודעת.

יהל בן נר: אנחנו הצענו את השחייה בחינם בכל חודש נובמבר.

חגי אבימור: אנשים נמצאים בעוד חוגים, בעוד פעילויות. אני נמצא ביום הזה, קבוע ביום אחר, אולי לא יכול לבוא ביום הזה. זה עניין טכני, זה לא עניין של חוגים מצוינים. ההשקעה היא נהדרת.

יהל בן נר: אבל זה לא עושה שכל במספרים. זה לא עושה שכל. יש 70,000 תושבים מתוכם 12,000, אנשים עם מוגבלות, מתוכם חצי, נניח, בגסות, ילדים ונוער, אז איך אין שמונה ילדים?

חגי אבימור: אנשים נמצאים בהמון פעילויות, בדברים שלא קשורים לזה. אני אומר לך, מהחוויה שלי כשלא היה עוד כלום בעיר, השבוע שלנו היה עמוס לגמרי באמצע השבוע של הילד היה קטן. היה עמוס לגמרי, היינו אתו באלף ואחד דברים. כי את עושה, זה לא שמחכים רק לחוג הזה.

שלומית עטיה: אני אמא של בוגר על הרצף בן 22. מה שקורה זה שהילדים בשלב הזה כבר יודעים בדיוק את הבחירות שלהם. הם ממש יכולים לסרב או לרצות מה שהם רוצים בדיוק. אז אני פגשתי את זה גם. הילדות הייתה, מה שנקרא, המון עיסוקים שהרשות לא נתנה, ואני נתתי אותם, או כמה הורים שנתנו. לפני 22 שנה לא הייתה את המודעות הזאת, ומה שנקרא, הרצון לשפר ולתת להם. היום זה שונה. כשהבוגרים יודעים מה הם רוצים, זה שונה. הם רוצים משהו אחר והם בוחרים אותו, זה לא ההורים קובעים ולכן אני מניחה שזה גם אחת מהסיבות של פחות היענות להרשמה לבוגרים יותר.

יהל בן נר: אני שואלת אותך איך יש משתתף אחד ויחיד בהרכב המוזיקלי של מרכז? איך? לא באים.

אמיר אריאל: היום מפרסמים הרבה בעזרת וידאוים קצרים, שטיפה מספרים על החוג, מראים את ה-facilities, עונים על שאלות. את הווידאוים האלה אפשר בקלות ובאופן ייעודי, באותם אמצעים, לשלוח, בין אם זה דרך הוואטסאפ או ב-SMSים, לאותם אנשים שהם מתעניינים או שזה רלוונטי עבורם וכן הלאה. חשוב גם לפלח את האוכלוסיות של האנשים עם הצרכים המיוחדים.

חשוב גם לפלח את האוכלוסיות לאוכלוסיות המתאימות, לא להציף את כולם בחוג מסוים, אלא לבוא ולנסות לפנות, אנחנו כרגע מכוונים לתיכון, לנסות לכוון יותר, אני מניח שיש את המידע הזה, לאנשים

שיש להם ילדים בגיל תיכון, ולשלוח אליהם באופן מתורגט, ולא דווקא לשלוח את זה לאנשים שיש להם ילדים בכיתה א', כי זה פחות רלוונטי עבורם.

דבורית שוורץ: אני רציתי לשאול אם עלתה אפשרות להציע לרשויות אחרות להצטרף לחוגים? נגיד בחוגים שיש, שנראה של כמה חוגים, חמישה משתתפים... בסוף זה משהו שאנחנו מבססים לטווח ארוך.

יהל בן נר: אנחנו חושבים על זה, וכבר בהרכב המוזיקלי אנחנו רוצים לצאת עם זה לעוד הרשויות. אנחנו ממש ממש לא רוצים לסגור את החוגים האלה. ממש לא.

דבורית שוורץ: ברעננה הם עושים את זה. יש להם את "מרכז שלנו", של הנהגת ההורים, והם מאפשרים לתושבי חוץ גם להשתתף... וגם בעוד מקום, בהרצליה, אני יודעת. ואני חושבת שזה דבר טוב. ברור שעדיף לתעדף את תושבי העיר אבל בסוף צריך לזכור שכן, יש גם אוכלוסייה יותר קטנה.

יהל בן נר: בסוף בסוף זה תהליך של מודעות להיצע ולקהילה הזאת. ככל שנמתג את עצמנו, ככל שנשווק את עצמנו, ככל שתהיה יותר פעילות... אז אנחנו לא רוצים לסגור את זה. אנחנו במחשבה, כן, לפתוח את זה לרשויות נוספות. מה שעשינו עד עכשיו זה כל הזמן ניסינו למצות את הפוטנציאל בעיר שלנו.

בכפר סבא ובהרצליה זה מודל אחד, ורעננה זה מודל מאוד ייחודי. ברעננה כל החוגים מתקיימים תחת הנהגת הורים העירונית, שפועלת בתיכון מטרו ווסט. איזה אבא של ילדה מיוחדת, שי רז, היה גם בוועדה, בנה ממש מערך חוגים מותאמים לכל מיני גילאים, יחד עם אחים.

זה מודל מאוד ייחודי בתשלום. אבל התשלום הוא תשלום חודשי לכלל החוגים, זה לא פר חוג זה 180 שקלים חודשיים למשפחה, וגם ילדים וגם אחים. ההיענות שם יחסית גדולה.

גם זה לקח לו זמן לבנות, זה לוקח זמן. בכפר סבא ובהרצליה זה עובד פחות או יותר כמונו, הם מפרסמים את רשימת החוגים בתחילת השנה.

יובל וגנר: קודם כול, אני רוצה להגיד לך שאל תתייאשי לי. בשנה הראשונה זה תופס תאוצה, זה לאט לאט.

יהל בן נר: הרגשתי בברכה כמו בקיץ של אביה. -אני מחכה, מחכה, מחכה, ואף אחד לא בא.

יובל וגנר: אנחנו לא תל אביב, שיש עשרות אלפים ובאים עשרה, אוקיי? אז שם זה נראה מלא. אז זה דבר אחד. דבר שני, אחד הדברים שיכול להיות שפה אולי כדאי לחשוב איך לשפר בפירסומים, לא ברור לאיזו מוגבלות ספציפית זה מותאם, ויש כאלו שהם יותר תקשורתית, יש כאלו שהם יותר פיזי, יש כאלו שהם יותר אוטיזם או כל דבר אחר, וצריך פה לדייק כי הורים לא יודעים אם עכשיו הקבוצה מתאימה למוגבלות או להיפך.

יהל בן נר: אז אנחנו רוצים להימנע מזה ככל האפשר, שזה יהיה רב-לקותי. אנחנו במיוחד פתחנו את החוג לכל המוגבלויות. בחוגים ספציפיים ממש, כמו אומנות משקמת, נראה לי שזה... יש קבוצה אחת למש"ה. אבל אנחנו בגישה רב-לקותית, זה גם עלה את זה.

אתי הרפז: אני גם חושבת שכשהקושי הוא כזה אנחנו יודעים לקבל את הפידבקים האלה. כשהקושי הוא האם זה מתאים או לא מתאים, אז לא פעם ולא פעמיים כן קיבלנו את הפידבק ועשינו את ההתאמות. אז אני נוטה לחשוב שזה פחות העניין.

תומי דניאלי: אני רוצה גם לשאול משהו ספציפית. א', זו רשימה מאוד מרשימה, וטוב לראות אותה, ואני בתור מוזיקאי בזמני הפנוי, במגמת המוזיקה בתיכון רמון, שאנחנו גם על הקונסרבטוריון העירוני. ולכן השאלה שלי ספציפית בכל מה שקשור למוזיקה, אני יכול להגיד, אני לא תלמיד קונסרבטוריון כרגע, אבל יש לי הרבה חברים שם וגם הייתי, שהקונסרבטוריון משלב ילדים עם צרכים מיוחדים, גם פיזיים וגם אחרים, גם מגמות מוזיקליים מני משלבות. ולכן אני מתייחס ספציפית למוזיקה, אבל אני מניח שזו אולי שאלה שרלוונטית גם לשאר. יכול להיות שספציפית לרכב המוזיקלי, נגיד, ההיענות פחותה כי הם נמצאים במקום כאילו שהם במקום כבר אחר שנותן להם את המענה לצורך?

יהל בן נר: אני לא יודעת. אבל ההרכב המוזיקלי זה בכלל לבוגרים.

אייל כוכבא: יכול להיות שהבעיה היא אחרת, כי בעצם עשיתם סקר, ואז על סמך זה הצעתם, וכרגע יש בעיה בהתאמה. הצרכים של האנשים שעלו בסקר. מה שקורה ביומיום, למרות זה שהם מצאו פתרונות בערים אחרות. יש פער. פה אנחנו צריכים להבין מה נוצר הפער. כלומר שמה שצריך לעשות זה ללכת הפוך, תבוא להגיד לאנשים, תיכנסו לאתר של העירייה, תכניסו את הצרכים שלכם, גם מבחינת גיל, גם מבחינת באמת המגבלה, גם מה אתם רוצים, ואנחנו נמצא על פתרון. תעשו את זה עכשיו, לקראת שנה הבאה, או מוגדר מספיק, ואז כאילו המסר אומר, הפתרון יהיה בתוך העיר הוד השרון ונקבל איזשהו באמת של הצרכים של האנשים.

יהל בן נר: זה ממש מה שעשינו בסקר עצמו.

יובל וגנר: דבר ראשון אפשר לצאת בעוד סקר. עשינו, למה לא נרשמתם? מה הסיבות שלא נרשמתם? שתיים, להציע ולהזמין בשיווק ובפרסום, בואו תתנסו. דבר שלישי הוואטסאפ כל כמה שאנחנו מעריכים אותו, מדברים על בין שניים לשלושה אחוזים שבכלל פתחו אותו. זה לא מדיה שעכשיו כל ה-100% שלך ראו את ההודעה.

יהל בן נר: אבל סמסים, וואטסאפים, ניוזלטר, פייסבוק, אינסטגרם, עלון ישירות לתיק... מה עוד?

היה אתמול, שיעור ניסיון בקפוארה לכיתות ג' עד ו'. כמה ילדים הגיעו? אפס.

יעל ברזילי: אני חושבת שזה גם תהליך של להכניס את זה רגע לתודעה. מעצם העובדה שזה כבר יהיה בשיח, וזה משהו שיתחיל להתבסס. אז יכול להיות שלשנה הזו אנשים לא צפו שזה הולך לקרות, על אף שזה יצא במועד פרסום חוברת החוגים העירונית. יכול להיות שמלכתחילה לא חשבו שזה ייצא.

אולי נייצר כזה קמפיין מקדים של גם השנה בחוברת החוגים שצפויה להתפרסם בספטמבר.

דבורית שוורץ: אני זוכרת שדיברתי איתך, באמת לא היה ברור איזה חוגים יפתחו ואם יפתחו ומתי, ורק בסוף אוגוסט זה פורסם. אני לא יודעת מתי מפורסמת חוברת החוגים העירונית, אבל זה הרגיש לי כאילו קצת מאוחר. פשוט שנה הבאה באמת לעשות איזה פרזום לפני, שאנשים ידעו, יש את החוג והם נערכים. כי אנשים לא ידעו, וכבר יכול להיות שהם נרשמו לחוגים אחרים.

אילנה מושקין: זה נורא נורא חשוב לפיצוח. וגם כי יש דאטה והתוצאות בשטח לא מסתדרות עם הדאטה, וצריך לראות איך, ואני חושבת שמה שיוכל אמר, לעשות סקר חוזר. אבל אני זוכרת, כאימא לארבעה ילדים, אז החוגים זה היה אחד מהתיקים הכמעט הכי קשים שהיו לי, התמרון בין ארבעה ילדים, חוגים וזה, ומה אני עושה, בהסעות וכו', ואנחנו מדברים פה על ילדים שהרבה פעמים אי אפשר להשאיר אותם ואז יש עוד ילדים וכו'.

יכול להיות שהפתרון של רעננה זה בגלל שזה נותן פתרון לכל הילדים, ולא צריך להשאיר מישהו בזה, מישהו בזה, כי יש חוג. יכול להיות שזה משהו טכני כזה, כשמדובר על ילדים קטנים, ואני חושבת שהנושא של לשתף את הבוגרים יותר בשאלון, שהם יענו על הסקר.

ודבר אחרון, יכול להיות שזה גם יעזור, לעשות שהחוגים האלה זה שיטת ה-Buddy. שיש מישהו מתיכון שהמחויבות שלו, זה ללכת לחוג עם מישהו. ואז יש לך איזה תיכונסטט שעושה איתך חוג שחייה, יש ילד בכיתה ד' שעושה איתך חוג אמנות, וזה פותר המון דברים גם בתחום חברתי.

תומי דניאלי: לזה בטוח גם תהיה היענות מאלה שצריכים לעשות מעורבות חברתית, בגלל שיש המון תחומי עניין שכל אחד יכול למצוא את עצמו בחוגים האלה, זה גם לעשות את מה שהוא אוהב.

אתי הרפז: אני רוצה להוסיף שאחד הדברים שאנחנו רואים שזה עוזר ושה מצליח ברעננה, ואני גם זוכרת שדיברנו אחר כך עם שי רז, שהנהגת הורים של החינוך המיוחד היא מאוד מאוד פעילה שם. ואני אומרת את זה רגע בלי מסננים, שההורים מתלוננים, אין את זה ואין את זה ואין את זה, ויש שם חבריה של הנהגת הורים שהם שותפים, והם חלק מהתהליך, והם אלה שבונים את זה, אז אומרים לאותם הורים, כשהם בעצם קבוצת השווים – בואו לחוגים ולפעילויות.

למה אתם לא באים? אנחנו מנגישים לכם את זה.

זאת אומרת, יש משהו בשותפות שלנו כוועדה, כעירייה, כתושבים, כהנהגת הורים, שבלי כל החיבורים האלה, אנחנו באמת כל פעם ניפול באיזושהי נקודה. ויש משהו בשיתוף הפעולה הזה, שאתם יכולים לייצג את הקול שלנו, אנחנו יכולים לייצג את הקול של הוועדה, של הנהלת העירייה ולעשות משהו שהוא רחב.

ואז באמת זה לא one man show, ויש הרבה שותפים להצלחה הזאת, וזה מה שאנחנו רוצים.

יפעת קאופמן: זו גם הכוונה שלנו, וזו אחת הסיבות שמבחינתנו אנחנו מגייסות עכשיו נציגי חני"מ בכל אחד מהמוסדות החינוך. דרך הנציגים האלה אנחנו נהיה גם רשת שתעביר את המסרים האלה בכל אחד מבתי הספר.

גם בגנים, הבן שלי בגן תקשורת, אני אוכלת להם את הראש בגנים, אני כל היום אני שלחת להם דוגמאות, פרסומים ועוד. זה דברים שהם לאט-לאט, אבל אני באמת חושבת שזה מין שנת ניסיון כזאת באמת מאוד טובה, ונחזיק עוד קצת, ובאמת שנה הבאה תהיה יותר טובה.

תומי דניאלי: אני לא זוכר במדויק, אבל מה שראיתי מהטבלה שיכול להיות שהחוסר רצון דווקא הגיע יותר מהגילאים הטיפה יותר בוגרים של בני הנוער והטיפה יותר מבוגרים. בראש ובראשונה, כי שאלתם את ההורים.

מה שאני מנסה לומר זה שבתור בן נוער, היום באתי מכנס במשרד המשפטים שמדבר על שותפות נוער. ומה שכל הזמן חזרו שם בכנס זה שצריך לדבר אתנו בני הנוער.

ברור לי שכאילו הסקר הופץ לכולם ואני לא בא בטענות חלילה. אני אומר שני דברים. דבר ראשון, בהוד השרון פועל בית ספר לחינוך מיוחד. אני חושב, אגב, אם הוקמה הנהגת הורים לחינוך מיוחד, היה מקום גם לדחוף להנהגת תלמידים לחינוך מיוחד. אנחנו נשמח, בתור המועצה העירונית, לקבל נציגים שלהם אצלנו במועצה העירונית.

בנוסף לכך לדוגמה, בבית שלי ההורים מאוד שואפים לכיוון המדעי ואני מאוד לכיוון ההומני. אז אם הייתם שואלים אותם איזה חוגים הם היו רוצים, אם הם היו עונים על הסקר, אז הם היו אומרים את החוגים המדעיים.

ולכן אני חושב שאם נצליח להגיע לנערים ונערות בגילאי חטיבה ותיכון, וגם טיפה מעל כבר, שיש להם, כמו שנאמר פה מקודם, דעה כבר בפני עצמם, אי אפשר להחליט בעבורם לאיזה חוג ללכת או לא. אני חושב, זה יכול אולי יותר לעבוד, הם אלה שיענו לכם, ולא מישהו ענה בשמם.

אתי הרפז: אני חושבת שמה שאתה אומר זה מאוד נכון, בסקר עצמו כן הייתה התייחסות לזה. וגם נשאלה שאלה האם ממלא השאלון, אתה ממלא עבור עצמך? אבל יכול להיות שדווקא ברמת השיווק, היה צריך לעשות איזשהו שיווק שהוא ממוקד אליהם ולא בני יותר.

תומי דניאלי: אני נמצא במלא קבוצות של גלי דוברת העירייה, וספציפית, כאילו באיזשהו שש קבוצות שאני נמצא בהן, זה התפספס יחסית. בקבוצות האלה כל היום נשלחות בין דברים, ולכן אני חושב שמאוד קל לאבד שם דברים. ובתור אחד שלא משתמש בפייסבוק, ושם גם זה עוד חלק נכבד מהפרסום של הדוברות, שהיא בווטסאפ ובפייסבוק בעיקר, וגם באינסטגרם בחלקים, אני חושב, לי היה מאוד קל לאבד את הקישור בתור בן נוער.

אתי הרפז: ואיפה כן? איפה לא היית מפספס את זה?

תומי דניאלי: בטיקטוק בטוח לא הייתי מפספס את זה, כי זה היה מוצא אותי. בוואטסאפ אני צריך למצוא את זה בתוך הקבוצה. בטיקטוק זה ימצא אותי. נאמר גם מכל מיני סרטונים קצרים, אני חושב שזה מורכב לעשות משהו שיצליח באמת בטיקטוק. זה לא קל. אבל אם מצליחים, סרטון אחד יכול להגיע למאה אלף, למאתיים אלף.

אתי הרפז: אני חושבת שצריך שהעירייה תאתר את החבריה של הטיקטוק, שהם מובילים בעיר והם יובילו את העניין.

תומי דניאלי: יהלי ווטסון הוא בן נוער עם איזשהו שלושים אלף עוקבים בטיקטוק, תלמיד בתיכון מוסינזון. מרבית העוקבים שלו, מאוד השרון, אזור גיאוגרפי יחסית, זה מקפיץ להם אותם.

כל הסרטונים שלו מקבלים מינימום של עשרת אלפים צפיות בערך.

יובל וגנר: מה שאני רוצה אבל להציע, דווקא קשור לחינוך לבתי ספר והגנים, כי שם יש קשר ישיר להורים ולילדים, ויכול להיות שצריך ליצור מנגנון שבאים לכל גן ולכל בית ספר ומספרים על כל הפעילות שיש בעיר, וככה בצורה שיטתית מגיעים למאה אחוז מההורים והילדים שבאים בצורה ריאלית.

אילנה מושקין: לא צריך לוותר על השנה הזאת. החינוך המיוחד עובד גם בחגים ובקייטנות ודברים כאלה, אולי אפשר להגיע. הם שם, הילדים שם.

אתי הרפז: אנחנו יודעים שבחינוך מיוחד יש מסגרות בעיר, אבל יש גם לא מעט מסגרות שהן לא בעיר. וזה רעיון לעשות גם את זה, אבל אנחנו מפספסים המון שהם לא בעיר. וצריך לדעת, לשים לב גם לזה.

תומי דניאלי: דבר נוסף אחרון, בנוגע לטבלה, אני לא יודע כמה זה אפשרי, והאם חשבתם על זה, אבל נגיד דברים יחסית דומים במהות שלהם, נגיד תחומים ספורטיביים עם אמנות לחימה באותו הגיל, שיש כמות מעוטה של נרשמים, לנסות לאחד.

כלומר, את הקפוארה 0-6, לאחד עם הגיודו 0-6, ואז להגדיל את הכמות בקבוצה כדי שיהיה כאילו חוג ספורטיבי עם אמנות לחימה, למרות שזה לא בדיוק מה שהם כאילו קיוו שזה יהיה, ואז ככה שלפחות זה יהיה, הקבוצה תהיה קיימת.

מירב טוריס: אני חושבת שצריך, כמו שיעל אמרה, לזכור שזו שנה ראשונה, ויחסית לשנה ראשונה, אני חושבת שיש היענות יפה. לא בהכרח שהבעיה היא בסקר או בשיווק, זה טבעו של פרויקט חדש, לא מיד הכל במאה אחוז.

כן רציתי להתייחס לכך שיש כמה חוגים במחירים שלדעתי טיפה גבוהים, וכהורים חוגים ב-300 שקלים או ב-240 שקלים, זה קצת יקר. צריך לזכור שכמעט כל יום יש לנו טיפול או משהו אחר, והסכומים שאנחנו משלמים הם גם ככה מאוד גבוהים.

דבר נוסף, דיברנו בזמנו שיש ילדים שרוצים להיות בחוגים רגילים, ואז דיברנו על אפשרות שיהיו להם חונכים או שיהיה עוד מדריך בחוג, ולא חוגים רק מיוחדים, מה שנקרא.

יהל בן נר: אני לא זוכרת שדיברנו על דבר כזה.

מירב טוריס: דיברנו על שני מודלים. מודל אחד, שזה חוגים מיוחדים, שהם רק למישהי עם צרכים מיוחדים, אבל גם חוגים שהילדים משתלבים בהם.

יהל בן נר: אנחנו כרגע השנה שיווקנו את המחויבות האישית רק לחוגים של המיוחדים, לא לכל חוגים. זה השנה.

מירב טוריס: כן, אז אני אומרת, לשנים הבאות. יכול להיות שבגלל זה את לא רואה אותם פה, כי אולי הם בקפוארה רגיל.

יהל בן נר: אני מתקשה להאמין שאין לפחות עשרה ילדים קנדידטים לגיודו. אין, אין פשוט, אין. יש חמישה, איך שאת רואה תהפכי את זה, איך שלא...

מירב טוריס: אבל נפתחו הרבה חוגים אחרים, שזה מאוד יפה. לשנה ראשונה. מכל הכבוד.

תוכניות עבודה 2026

יהל בן נר: אני רוצה לעבור מההווה לעתיד.

יעל ברזילי: אז אני אתאר לכם במילה את התהליך, ואחר כך אני אציג לכם את טיוטת תוכנית העבודה, והרגע חשוב לי לסגר לכם את מה אתם רואים ורואות.

אז כל שנה, החל מחודש מאי, כל אגפי ומחלקות העירייה יוצאים לעבודה אינטנסיבית, על מהלך שנקרא תקציב מקושר תוכניות העבודה, ולמעשה עבודה על תקציב 2026 כל שנה עוקבת, והתאמה לתוכניות עבודה מפורטות, שכולן בעצם צריכות לעמוד גם ביעדים העירוניים ובמטרות, וגם להיות בהלימה לתקציב, כאשר היתרון של תקציב מקושר תוכניות עבודה הוא שלכל שורה בתוכניות העבודה מקושר סעיף תקציבי, שמסייע לנו גם לבחון הצלחה ולמדוד את ההישגים שלנו, וגם לייצר איזושהי מחויבות ויכולת מעקב.

אנחנו עשינו חשיבה לפני הישיבה הזו, כשיהל ביקשה שנציג לכם את הטיוטה קודם כל, מכיוון שאתם שותפים ושותפות לבניית התוכנית הזו, ראינו לנכון להביא את הדברים בפניכם. חשוב לי לומר

שאנחנו מביאים לכאן כרגע, מכיוון שזו טיוטה, התהליך עוד ארוך, יש לנו עוד דיונים בוועדות הכספים ובמועצת העיר.

לאחר שזה יאושר אנחנו נשלח לכם כמובן גם את הפרק שמתייחס למיוחדים מיוחדות, וגם את תוכניות העבודה והסעיפים התקציביים, כולל אומדנים, כולל הכול, כדי שתוכלו לראות את ההשקעה הרבה שנעשתה.

כל הדיונים והעבודה האינטנסיבית זה באמת שעות על גבי שעות של דיונים. מי שמובילה את המהלך זו מאיה בר לב, שמנהלת את תוכניות העבודה ולא יכלה להשתתף היום. אבל הצוות הזה, כל הדיונים נעשים בראשות מנכ"ל העירייה. אני לוקחת שם חלק כסגנית ראש העיר ויושבת-ראש ועדת הכספים, גזבר העירייה, כל הצוות הבכיר, מנהל אגף תקציבים, מנהלת צוות הפיתוח, מנהלת אגף משאבי אנוש, נציגויות באמת מקצה לקצה של כל הגורמים הרלוונטיים, ואנחנו עכשיו ממש בזיקוק של הדברים.

לא הבאנו לכאן להציג לכם את המשימות השוטפות, כי את זה אנחנו נציג לכם אחר כך, אלא באמת את הליבה בהתאם לדברים שאתם העליתם, שעלו כאן בוועדה וזה גם המקום להגיד לכם ולכן תודה, ואם יש עוד רעיונות ומחשבות אז זה גם הזמן להעלות אותן.

אתם רואים את הטבלה והעמודות: האגף המוביל, סוג המשימה ואת המשימה עצמה ושוב אני אומרת, זה ללא המשימות השוטפות של האגפים. לפני הפרזנטציה הזו עברתי על הדברים גם עם אתי הרפז - מנהלת אגף הרווחה, גם עם מיכל אפרתי - מנהלת אגף החינוך, גלית בן הראש - מנכ"לית אלומה, ובאמת כל המנהלים הרלוונטיים וכמובן עם יהל.

שוב אני אומרת, זו רק טיוטה ואני נותנת לכם את הבולטים של המשימות ללא החיבורים התקציביים.

אז הסעיף הראשון שאתם יכולים לראות באחריות אלומה, במסגרת משימה שמוגדרת כיוזמה חדשה - חודש פברואר יוצא מן הכלל - פעילויות ואירועים להעלאת המודעות הציבורית ליצירת חברה מכלילה אנשים עם וללא מוגבלות.

המטרה היא לייצר ממש חגיגה עירונית, קמפיין מקצה לקצה שמתייחס לכלל האוכלוסיות, ויש לנו, כמובן שאתם בוועדה תהיו שותפים ושותפות, אבל באמת יש ככה הרבה מאוד רעיונות יפים שכבר עולים, וזה שם אותנו על המפה.

אילנה מושקין: יש אנשים עם צרכים מיוחדים שמשתתפים בצוות החשיבה הזה?

יעל ברזילי: קודם כל אתם. אנחנו עוד לא סגרנו את התוכנית אבל זה נכנס כמשימה כמשהו שחייב לעלות.

יש כמה פרומים, קודם כל ברמת הרעיונות, אני חושבת שאנחנו נייצר גם פה איזושהי קריאה...אני חושבת שה-state of mind זה nothing about last year.

יהל בן נר: אני רק אגיד שהיה לי ניסיון עם ארגון נכי צה"ל הסניף המקומי וניסיתי להביא אותם לוועדה וזה לא הצליח. לא היה שיתוף פעולה.

יעל ברזילי: עוד סעיף שלנו בנושא יוזמות חדשות בהמשך להצעת ההחלטה שעברה באפריל 2025 שקובעת שהעירייה תפעל לטובת יצירת מכסה מינימלי של 15% מתוך כלל החוגים והפעילויות במהלך השנה בהתאמה לשיעור התושבות והתושבים עם מוגבלות בעיר בכל הגילאים ובהתאם לביקוש.

אומנם זה מהלך שהתנענו כבר אבל המטרה היא לתת לזה מקום הרבה יותר פורמלי בדיוקים ולבסס את זה. יכולנו גם לא להעביר הצעת ההחלטה הזו אבל ליהל זה היה חשוב לעשות את זה כאקט הצהרתי ולכן זה עלה.

יהל בן נר: גם כל גאנט הפעילויות לשנת 26 ייבנה על סמך ההחלטה הזאת.

יעל ברזילי: הסעיף הבא של אלומה ואגף הרווחה זה יום השוויון הבינלאומי ב 3.12 כל שנה.

הסעיף הבא של אלומה ואגף רווחה אלה פעילויות ייחודיות המותאמות למשפחות מיוחדות בחגים ובמועדים נוספים הקשורים לאנשים עם מוגבלויות על פני השנה.

יהל מתכללת איזושהו גאנט שנתי כשהמטרה היא לייצר איזושהי התייחסות ופעילויות כפי שנעשות לקהילה העירונית, אז כמובן לייצר עוד פעילויות מותאמות בלי קשר לחגים, גם בכל מיני ימים כאלה שראוי לציין על פני כל השנה.

יעל יוספסברג: כשאת מדברת על פעילויות ייחודיות זה רק לאוכלוסיות עם צרכים מיוחדים?

יעל ברזילי: גם וגם.

יעל יוספסברג: בואו ננסה. אין לי בעיה עם פעילויות ייעודיות אבל בואו ננסה יותר לעשות באמת פעילויות שמשלבות.

יעל ברזילי: בטח. זה לא סותר.

יעל יוספסברג: אני רואה כאן הרבה דברים באמת שמיועדים לקהילה ואני אימא לילד על הרצף, אבל אני מאמינה מאוד בנושא של הביחד. אני חושבת שזה העולם האמיתי. בואו תשחררו קצת את ה-especially for the year, בואו ננסה לעבוד קצת יותר על דברים שעושים ביחד.

יעל ברזילי: אם זה מה שמשמע, אז זו טעות שלנו בניסוח, כי זאת לא הכוונה. אנחנו יכולות לדייק את זה ביחד כי באמת זאת הכוונה.

אתי הרפז: אני מסכימה לגמרי עם מה שאת אומרת, ומנגד, אני גם רואה בעבודה ובתהליכי המיפוי ובמפגשים שלנו, גם עם הורים וגם עם הצעירים והבוגרים, עם האוכלוסיות עצמם, ועם רמות התפקוד השונות, ועם האפיונים השונים. יש כאלה שצריכים את הנפרדות, ויש כאלה שחשוב הביחד. אז אני חושבת שבסוף, כשאנחנו אומרים פעילויות החברויות המותאמות, מבחינתי - זה גם וגם.

יעל יוספסברג: גם את הפעילות שעושים ביחד, אפשר לעשות אותה מותאם.

חגי אבימור: כמו שלילדים ונוער עם מודעות הרבה יותר גבוהה היום, הם הרבה יותר מכילים ילדים אחרים. מה שבעבר לא היה. בעבר, בדור שלנו.

בכל הפעילויות שהם עושים, בתרומה, בהתנדבות, בדרישות מחויבות. כל הדברים האלה, הם נחשפים לזה הרבה יותר, ולכן אני חושב, ככל שזה יתחיל בגיל יותר צעיר, איפה שאפשר לשלב. אני מסכימה שהיא צודקת לגמרי, לא כולם מתאימים.

אתי הרפז: אני אפילו אגיד יותר מזה שהייתה לי פגישה עם אמא שהילד שלו בכלל לא יכול להשתלב עם הרבה ילדים, ובמקומות האלה אני גם עושה התאמה כאגף רווחה ואני אתן לילד חוג בתוך הבית. זאת אומרת, באמת שהמנעד הוא מאוד מאוד רחב.

יעל ברזילי: סעיף דוברות - המשך ביצוע פרויקט, השלמת לומדות תקשורת ב-10 מדינות ציבוריות ברחבי העיר. פרויקט באמת מהמם, אני ממש חושבת שכדאי לשלוח להם אחר כך את לוח התקשורת בגדול, שיוכלו לראות אותו.

יהל בן נר: אתם כמובן מוזמנים ומוזמנות להגיע לאירוע ב 5.12.

יעל ברזילי: אני עוברת לאגף החינוך ולמשימות חדשות. פיתוח יוזמות ומסלולי לימוד ייחודיים בחינוך המיוחד בסדר-היום (כיתות חינוך מיוחד) לטובת הרחבת המגוון המוצע והרחבת אפשרויות הבחירה.

זה נושא שעלה פה לא אחת, שהרבה פעמים בתחום החינוך המיוחד ההיצע ועקרון הבחירה לא מאפשר יותר מדי חופש. ואנחנו מאוד רוצים, רוצות להרחיב את אפשרויות הבחירה ולאפשר לכולם ולכולן לעשות את המציאות שלהם בתוך המסגרות החינוכיות.

הסעיף הבא באגף החינוך - קידום פעילויות לחינוך, הכלה וסובלנות בבתי הספר, אלו דברים שנעשים בשוטף אבל אנחנו כבר באמת התחלנו להתניע את זה גם בפגישה עם האגף, והמטרה היא שבאמת הפעילויות יורחבו ותעשה חשיבה נוספת גם על עוד איזה שהן רעיונות ופרויקטים חדשים. אנחנו חושבות שזה מאז מאוד חשוב.

עוד פרויקט של אגף החינוך ביוזמות חדשות - מסגרות ופעילויות בחגים במהלך חופשת ילדים וילדות עם מוגבלויות – הסיפור של הקייטנות והפעילויות בחגים. זה גם משהו שצריך להיכנס בשנה הבאה בצורה יותר מסודרת, מותאמת ובאמת נקדיש לזה חשיבה.

עוד סעיף של החינוך ביוזמות חדשות - שיפור מתן המענה להורים בכל הקשור לוועדות זכאות ואיפיון - התלבטויות, מסגרות חינוך מיוחד, הכוונה וליווי. אמנם זאת משימה שהיא בשוטף, אבל עלה בשיח גם פה בוועדה וגם מול הנהגת חני"מ ובעוד כל מיני פורמטים שצריך לחשוב רגע איך שאנחנו משפרים את המענה מתוך העובדה שיש גידול במספר הילדים והילדות שניגשים בוועדות זכאות ואיפיון.

ובאמת אנחנו עובדות על יצירת מין מפת דרכים ללקוח, כדי באמת להנגיש את כל הזכויות ולחשוב איך אנחנו באמת מייצרים מסלול קצת יותר נגיש ובהיר בתהליך הזה שהוא גם ככה מורכב.

עוד סעיף של אגף החינוך ביוזמות חדשות – ביסוס הנהגת הורים לחינוך מיוחד וחיזוק הקשר לגורמים המקצועיים באגפי העירייה, הנהגת ההורים ומשרד החינוך. כמו שנאמר, נציגות הנהגת החינוך המיוחד יושבות כאן וזה מאוד משמח. מהלך שנולד כאן בוועדה והוא מאוד מאוד חשוב. רק הבוקר קיימנו פגישה בנושא עם מנכ"ל העירייה במטרה לבסס את תהליכי הפעולה לטובת שיתוף פעולה מרבי ובאמת שיפור השירות ככל שנוכל.

עוד משימה תחת אדף החינוך ביוזמות חדשות - התנעת פרויקט מחויבות אישית, רתימת בני ובנות נוער להתנדבות והפעלת הפעילויות/חוגים מיוחדים מיוחדות במסגרת "תעודת בגרות חברתית". יהל התחילה להניע את המהלך, וכיתתה את רגליה בכל אחת מהכיתות בתיכונים.

המטרה היא לקחת את זה שלב אחד קדימה ולחשוב איך עושות את זה יותר טוב. אני חושבת שמחויבות אישית היא פלטפורמה מדהימה ואין סיבה שזה לא יעבוד, אבל בעקבות התחלת התנעת המהלך השנה, חשוב לנו כן לחשוב איך מרחיבים את הפרויקט הזה.

עוד משימה בחינוך תחת פרויקטים - העברת בית ספר הניצנים לחינוך מיוחד למבנה הקבע במתחם ציר החינוך. זה פרויקט שאנחנו מאוד מאוד גאים בו, זאת בשורה לעיר, אני מניחה שכולכם וכולכן מכירות, שהקמנו כאן בית ספר ובית סימור חינוך, ואני מקווה שבקרוב הוא יתחיל לפעול במבנה הקבע, ואנחנו מאוד מתרגשים מזה.

עוד משימה בחינוך בפרויקטים צומחים מן הגן, גני הילדים ייחשפו לתוכניות בחווה החקלאית, המקדמת ערכי השמירה על הטבע והסביבה. זה פרויקט שהוא חינוך מיוחד וחינוך רגיל ב יחד. פרויקט מקסים.

אני לא יודעת אם כולם מכירים את החווה החקלאית, אבל היא באמת פלא. מקום מקסים שנמצא כאן בעיר, ובאמת זו סביבה לימודית מקסימה. זה פרויקט שהוא פרויקט משלב, ואני חושבת שהוא מקסים בצורה יוצאת דופן. בגילאים האלה הם כל כך חכמים, הם כל כך פתוחים לשוני, שזה פשוט קסם של דבר, במיוחד כשזה משתלב בטבע.

עוד פרויקט בחינוך, שוב תחת פרויקטים, שילוב תלמידים ותלמידות עם צרכים מיוחדים בחינוך הרגיל, כיתות ייחודיות וכיתות רגילות והכשרה לצוותים במטרה לשפר את איכות השילוב. אחד הדברים שעולים זה שמודל השילוב הנוכחי, יש בו יתרונות וחסרונות. והיינו רוצים ורוצות באמת לקחת את זה צד אחד קדימה ולמצוא את הדרך ליצור מודל שילוב שיעבוד יותר טוב בהוד השרון.

אני עוד פעם חוזרת למשפט שאמרתי בתחילת דבריי, כל סעיף פה יהיה מקושר לשורה תקציבית. זאת אומרת, המשימות האלו יקבלו באמת מקום ומשמעות במובן של הכלים והיכולת לעשות את זה,

יהל בן נר: כי בשנה הראשונה של הפעילות שלנו עשינו את כל הפעילויות בלי שקל נוסף.

יעל ברזילי: תחת המוקד העירוני ויוזמות חדשות, הדרכה חווייתית למוקדנים במוקד העירוני והקניית כלים בנושא שירות לאנשים עם מוגבלות. אז גם זו יוזמה שבאנו מכאן, ויהל ואני כבר קיימנו פגישה עם מנהלת המוקד, מתוך הבנה שאנשים שניגשים למוקד העירוני בפנייה, בין אם דיגיטלית ובין אם טלפונית.

יהל בן נר: אני לא חושבת שיעל הדגישה מספיק את הבשורה האדירה שהעברנו למוקד את הנתונים של אנשים שהשתתפו בשני הסקרים, גם הסקר העירוני לחוגים ופנאי וגם הסקר שקשור למאגר חירום, ואישרו את העברת הפרטים שלהם ועכשיו מזהים אותם ונותנים להם שירות יותר נגיש.

יעל ברזילי: המטרה היא באמת שהמוקדן או המוקדנית כשמגיע אדם עם מוגבלות זה דורש לפעמים יותר סבלנות, זה דורש הסברים אחרים, מותאמים, לפעמים זה דורש קצב אחר. יש כל מיני אלמנטים בתוך זה.

אילנה מושקין: זה כולל גם על קשישים למשל?

יהל בן נר: זה נוגע רק למי שמילא את הסקר ונתן את הסכמתו המפורשת.

יעל ברזילי: המטרה לשנה הבאה היא גם ההדרכה החווייתית וגם דיברנו על יצירת אימוגי מיוחד שהם יוכלו לשלוח במידה וישנה פניה דרך הוואטסאפ העירוני ועוד כל מיני רעיונות שאנחנו רוצים באמת לבסס. שוב, זאת שפה עירונית שצריך לקבע אותה.

עוד תחת משאבי אנוש משימות שוטפות, אמנם זאת משימה שוטפת, אבל חשבנו שנוכח להראות לכם אותה, שזה הדרכות לעובדי ועובדות העירייה בנושא נגישות - ציון יום הנגישות הבינלאומי, פעילויות נוספות. זה לא רק משאבי אנוש כמובן, גם דנה ועוד עובדים על המשימה הזו, באמת מתוך מטרה שכל עובדי ועובדות העירייה יקבלו את הרענון הזה וידעו איך לתת שירות מצוין לאנשים עם מוגבלויות.

ברגע שיש מודעות לנושא הנגישות, אז פתאום פותח איזשהו צוהר בהסתכלות רחבה יותר, וזה מאוד מאוד חשוב.

גיוס מתכללת עירונית לתחום צרכים מיוחדים ואנשים עם מוגבלות.

יהל בן נר: זאת בשורה ענקית שתהיה מתכללת עירונית.

יעל ברזילי: וגם פה אני רוצה לומר שיהל ואני עשינו פה גם איזושהי בדיקה עם רשויות אחרות, איך זה עובד, על מה המתכללת האחראית, איך היא עובדת.

אילנה מושקין: למה היא תהיה תחת אלומה?

יעל ברזילי: זה לא בהכרח, זה סימן שאלה.

אילנה מושקין: אחת הבעיות שיש לנו ברמה של הטיפול בכל הנושא של מוגבלויות, זה שזה מתפזר על כל כך הרבה גופים. על החינוך, הרווחה וביטוח לאומי וכו' כמודל ארצי צריך לעשות מתכלל, גוף מתכלל ממש, שייתן מענה one-stop לאנשים, שאם זה משרד הבריאות או משרד הרווחה, ואם זה שיקום, ואם זה תעסוקה והכל. אם אפשר יהיה להגיע לכאן מודל שנותן one-stop shop לאנשים, בין אם זה ילדים לפני אבחון, מה הם צריכים לעשות, ועד אנשים מבוגרים שהם צריכים למצוא דיור מוגן... שזה יטפל בכל הנושאים, כל המשרדים, פשוט יכוון אנשים, כי זה עולם כל כך סבוך, כי הוא מתפזר על כל כך הרבה גופים.

יהל בן נר: אני רוצה להגיד לך שלפחות ברמה המקומית אני רואה את המנגנון שנמצאים בה כל ה-stakeholders הרלוונטיים, רווחה, חינוך, רישוי עסקים, רכזת הנגישות, והמתכללת העירונית, שתהיה באמת אחראית על כל הנושא של החוגים, הגאנט, כל הפעילויות והאירועים... למעשה כל מה שאני עושה כרגע, אבל הוועדה ואני נהיה בקטע הארוך טווח, האסטרטגיה, טיפול בדברים מהותיים, כמו תעסוקה, כמו דיור...אני מוצאת את עצמי כמתכללת העירונית והיא לא מתפנה ליוזמות קריטיות.

יובל וגנר: יש משהו שאני מאוד ממליץ עליו וזה הדרכות למורים ולצוות. רוב התוכניות, אם של איל"ן ואם שלנו "נגישות ברגישות" מיועדות לילדים לצורכי הכרות ומודעות וכו'.

אבל יש לנו תוכנית שהיא ספציפית למורים, קוראים לזה "נגישות חדר מורים" ששם מלמדים אותם איך לנהל כיתות שבהן יש ילדים משולבים. לדעת יותר טוב להתייחס לתלמידים המשולבים.

קרן סגמן: אני אשמח לראות את זה. אחד מהנושאים שאנחנו עובדות עליהם עכשיו זה איך אנחנו גורמים לצוותים החינוכיים להסתכל אחרת וחלק מזה זאת הוועדה שאנחנו מקימים עכשיו בבתי הספר.

יעל ברזילי: באגף הרווחה תחת יוזמות חדשות יש את הפעלת מרכז למשפחות מיוחדות ומתן מענה לבני משפחה של אנשים עם מוגבלות.

אתי הרפז: אני רוצה להגיד לכם שצפויות לכן הפתעות. ואני אספר לכם שיהל לפני כל ועדה שואלת אותי האם בוועדה הקרובה נציג את המרכז משפחות?

אני מאמינה במודל שלא אנחנו, העובדים הסוציאליים אנחנו לא מומחים, כמו משפחות, כמו בני הנוער, כמו הצעירים. הם מומחים הכי גדולים לחיים שלהם, ולכן בעצם עסקנו בחודשים האחרונים בלגייס קבוצת פעילים שנקראת קבוצת הנעה, והם בעצם נפגשים עם ליאור, שהוא המנהל של המרכז, והם בונים ביחד תוכנית מפורטת למרכז משפחות.

זה מאוד מרגש כי הקבוצה הזאת כבר קבוצה שנפגשת בינכם לבין עצמך היום, ואתם בונים בעצם תוכניות ומהלכים, ובאמת הבשורה תבוא מכם. והשוני היחיד זה שמעבר לכל המענים שאנחנו מאמינים, רוצים ובטוחים שצריך לתת לאנשים עם מוגבלות, יש משפחה מסביב, והיא צריכה התייחסות בכל מיני רבדים, בכל מיני תחומים וזו המטרה.

יעל ברזילי: אני עוברת לעוד סעיף באגף הרווחה והשירותים החברתיים - תיזוק שיתופי פעולה וממשקי עבודה עם עמותות בתחום המוגבלויות. כמובן שזה משהו שנעשה בשוטף כבר הרבה זמן, לא רק בשנה האחרונה, אנחנו עושים את זה שנים רבות, אבל כן, תמיד חשוב להרחיב את שיתופי הפעולה, להכיר עוד רעיונות, עוד אנשים שפועלים פה בעיר, וזה משהו שככה גם עלה כיוזמה חדשה של האגף.

עוד שורה באגף הרווחה ושירותים חברתיים תחת יוזמות חדשות ואני חושבת שזאת שורה חשובה, פיתוח תוכנית אסטרטגית רב-שנתית, לבוגרים עם מוגבלויות: היערכות בנושא דיור, פנאי ותעסוקה. בהמשך לקבוצה שהוקמה בתוך הוועדה הזו של הורים לבוגרים עם מוגבלויות וצרכים מיוחדים בשיתוף אגב הרווחה, הבנו שאנחנו צריכים לחשוב רגע קדימה. במסגרת תוכנית אסטרטגית רב-שנתית, כדי באמת רגע ליצור איזשהו חזון עירוני כולל שיוכל להיערך לעובדה שיש לנו יותר ויותר בוגרים עם מוגבלויות שצרכים מענים, שהם היום חסרים והם קיימים. אבל הביקוש עולה על ההיצע ועל כן אנחנו רוצים לעשות איזושהי חשיבה משמעותית בנושא. גם בתחומים של דיור, גם בתחומים של תעסוקה וגם בתחומים של פנאי.

יש בזה המון עבודה. גם הערכות לצמיחה דמוגרפית וגם מיפוי המענים הקיימים, וגם חשיבה על הדברים החסרים ועל עוד הרבה מאוד דברים. זה חתיכת סעיף חשוב בעיניי.

אני מוסיפה גם באגף רווחה תחת משימות שוטפות וזה גם משהו שקורה כבר, אבל חשוב להביא אותו אליכם, שילוב בצה"ל של אנשים עם מוגבלויות. גם זה כבר קורה, אבל אנחנו כן רוצות להרחיב את זה קצת.

אגף רווחה ושירותים חברתיים פרויקטיים - הפעלת מועדון 55 פלוס, הרחבת פעילות המועדון וגיוס עובד להפעלת המועדון.

אתי הרפז: זה מועדון שנמצא ברחוב נטעים. הוא התחיל בקטן, ואני חייבת להודות שהמיילים הכי מחממי לב שאני מקבלת זה מחברים במועדון ומבני משפחותיהם. הרבה פעמים אנחנו מוצאים שאנשים עם מוגבלויות בטח ובטח בגילאים, התחלנו שזה 55 פלוס, אבל הם צמחו איתנו, אז לדעתי זה כבר 60 פלוס. הם מוצאים את עצמם קצת בבדידות. אנחנו מכירים את העניין של הבדידות.

היום המועדון הזה פועל פעמיים בשבוע, ועולה קול מאוד מאוד גדול מצד התושבים, גם אלה שמתתפים וגם כאלה שרוצים להצטרף, גם להוסיף יום וגם להוסיף עוד משתתפים. אז אנחנו גם רוצים להוסיף יום וגם להוסיף עוד מערך הסעות כדי להרחיב את המענה.

אגף הרווחה והשירותים החברתיים – שיפוך מועדונית נווה נאמן לצורך מרכז משפחות (מוגבלות וותיקים).

יעל ברזילי: אני חוזרת למה שאילן ויהל אמרו בתחילת הישיבה, משימה שהיא דווקא ברישוי עסקים. יריד תעסוקה לבני ובנות נוער עם מוגבלויות. זה שבא דווקא מהנוער, שאמרו שהם לא מוצאים את עצמם בירידים הגדולים שמתקיימים.

יובל וגנר: ברישוי עסקים חייבים גם לטפל בנגישות של העסקים.

תומי דניאלי: מדובר על יריד בפרט לחלוטין, או כתבי חלק בתוך היריד שיופעל?

אנחנו נשמח לעבור איתכם בשיתוף פעולה על זה ביחד.

יהל בן נר: ברור, בואו נעשה את זה ביחד ובשיתוף פעולה שלכם.

אילנה מושקין: היריד הכי טוב שהייתי בו היה בתל אביב, כשהיריד של אנשים עם צרכים מיוחדים, היה שעה לפני שנפתח היריד. בדיוק, היה משהו כזה. הייתה הנגשה, קצת יותר שקט וכולי, וכל

המשרות היו מפורסמות, מה שרלוונטי, וככה הם היו חלק מאותו אירוע וכל ההפנינג שהיה מסביב היה משותף.

והייתי גם ביריד מעניין של כולו טוב, ששם המעסיקים הגיעו והגיעו בליווי המלווים בתעסוקה הרבה מאוד אנשים מכל מיני תחומים. זה גם היה מודל מאוד מעניין. יכול להיות שאפשר לשלב ביניהם, בין שני המודלים. ביחד עם המלווים בתעסוקה שלהם.

יעל ברזילי: דיברנו על זה במובן שיגיעו מעסיקים שיודעים שזאת המטרה שלהם להעסיק בני ובנות נוער עם מוגבלויות. זה לא הפוך. ואנחנו נצטרך לרתום אותם באמצעות קמפיין עירוני.

אני מצטער רבה. דנה, את מדברת גם על הסעיפים שלך,

הסעיף הבא בטבלה הוא שפע ותשתיות תחת פרויקטים - הנגשת מבני ציבור, גינות ציבוריות וחניונים, מנה ד'.

דנה בן חיים: כל העיריות עובדות בתוכנית עבודה מחולקת, תוכנית ארבע שנתית, מחולקת לארבע שנים. אנחנו בשנה הרביעית, אנחנו אמורים, בעזרת השם, לסיים, להנגיש את כלל מבני הציבור בעיר, את הגינות הציבוריות, החניונים עד מרץ 2026. את הנכסים שהם בניין ושהם לא בניין למעשה ברחבי העיר.

יעל ברזילי: אנחנו נכנסים לשנה הרביעית, זה פרויקט שהוא כבר קורה, אבל על אף שהוא כבר שוטף, אני, בגלל שזה החלק, מה שנקרא הישורת האחרונה, אז חשבתי שנכון שתכירו את זה, וזה טוב ובסיסי.

עוד פרויקט בתשתיות תחת יוזמות חדשות, הוד השרון נגישה, קמפיין לעידוד תושבים ותושבות לדווח על מיקומים שאינם נגישים במרחב הציבורי וטיפול במפגעים. הקמפיין הזה חשוב פעמיים, גם מתוך יצירת איזושהו מנגנון טיפול אפקטיבי. כשאנשים פונים על ענייני נגישות, אז שזה יהיה בסדר עדיפות גבוה בטיפול, אבל גם לעודד אנשים שלא צורכים שירותי נגישות פר אקסלנס, להסתכל ולראות האם המרחב נגיש או לא נגיש, אין איזושהי בעיה. ממקום של סולדריות חברתית.

יובל וגנר: אפרופו התנדבות ועבודה ביחד עם העמותות העירוניות. צריך לעשות שילוב אחד בין אחד. בני נוער מסתובבים מדי אחר הצהריים באזור המגורים של כל אחד, ומצליחים לראות מה דורש שיפור. ולדווח על זה ישירות למוקד.

תומי דניאלי: אני לגמרי מסכים. אני חושב שזו גישה מאוד נכונה, וגם זה מאוד בר-ביצוע. מה שאני חושב שהכי מרתיע זה פשוט עצם הפניה למוקד. המוקד בוואטסאפ הוא מאוד מאוד נגיש למי שיודע שהוא קיים, וגם בגלל שזה פשוט צריך, ברגע שנגיד לבני נוער, כי הם תדפקו, הם יעשו את זה.

אייל כוכבא: יש מערכת GIS עם נגישות למפה. אתה מסמן על המפה, לא צריך לדבר עם מוקד, שהוא גם לא יודע איפה זה, וצריך להסביר. מאוד פשוט, זה נכנס למערכת GIS העירונית, בדיוק עם המיקום ומה רואים, וכולל תמונה, ומדלגים על כל השלב של המוקד.

דנה בן חיים: כבר היום קיימת האופציה לצרף תמונות, לצרף פסקול לבחירת התושב, וגם פניות שמגיעות למוקד בשירות טלפוני שהפניה מוקלדת על ידי מוקדן תחת פניית נגישות וזה מגיע אלי ישירות.

יעל ברזילי: אנחנו ממשיכים לעוד יוזמה של תשתיות תחת יוזמות חדשות: הנגשת המרחב הציבורי, שדרוג כולל נגישות של שכונה נבחרת. זה בהשראת פרויקט אחר שראינו שעשו בקריית מוצקין ונקרא מוצקינגיש.

צריך עוד לשזור את "האיך" של זה אבל הוא פרויקט ממש חשוב ומגניב. ברגע שיהיה רלוונטי נעשה איזשהו שיתוף, נבחר ביחד, נעשה מזה קמפיין במטרה לעורר מודעות בקרב תושבי השכונה.

עוד פרויקט של תשתיות תחת יוזמות חדשות: קמפיין העלאת מודעות לנגישות בקרב בעלי ובעלות עסקים בעיר, סיורים, מעברת מידע, עבודות פיתוח במתחם הציבורי הגובל בשטח העסק. זה גם משהו שדיברנו עליו עם אילן גריידי.

באמת לעשות איזשהו שיתוף פעולה יותר משמעותי עם בעלי ובעלות העסקים בעיר, גם על מנת להעלות את המודעות לנגישות. אבל זה לא רק נגישות פיזית, זה גם יותר מזה, זה גם שירות, וזה גם העסקה של אנשים עם מוגבלויות.

אולי נייצר איזשהו תו עירוני, מדבקה כזאת. אנחנו עוד בחיתולים, ואנחנו נחשוב על זה גם פה, כמובן, ביחד. אני חושבת שגם יהיה שיתוף פעולה מאוד יפה, יש פה בעלי ובעלות עסקים ממש קואופרטיביים.

דנה בן חיים: ואני אוסיף, זה בעיקר גם בעסקים שהם לא טעוני רישוי, שאין לנו איזושהי סנקציה להפעיל נגדם, להכניס אותם למודעות להעביר אותם לשיתוף פעולה.

יעל ברזילי: עוד פרויקט של תשתיות, הנגשת סביבת רחוב - תיקנון הנמכות מדרכה וצמתים, תחנות אוטובוס וכו'.

דנה בן חיים: הסקר שאני מקווה שייצא, בנוסף לסקר תמרורים, ייתן לנו גם מסד נתונים בקשר לחניות נכים, כמויות, תמרורים, צמתים... כל מה שנדרש.

דובר 11 : לפי ספרים.

יעל ברזילי: זאת באמת הייתה השורה האחרונה, שזה משהו שהוא נורא, לא בסיסי, אבל באמת כחלק מהרצון שזה יהיה מושלם, אז אנחנו מוסיפים את הסקר הזה, על אף שזה תהליך שהוא שוטף והוא לא ייחודי לשנה הבאה, אבל כן במטרה לקחת כלא ורק את העניין הזה ולסגור את הפינות.

ואני שוב אומרת, הסעיפים שהרגתי לכם עכשיו זה ממש לא כל השוטף. פשוט מדובר בעשרות סעיפים, ואת זה אנחנו נציג במסגרת דיוני התקציב לתוכניות העבודה. תוכלו לראות את זה, לעיין בזה.

וכמובן שאחרי שמועצת העיר תאשר, אז אנחנו גם נשלח לכם, אני חושבת שזאת גאווה מאוד גדולה, שלכן ושלכם כוועדה, של כולנו, שיהיה השנה פרק שהוא יתייחס למיוחדים מיוחדות, ובאמת, תמיד היו סעיפים שהתייחסו למיוחדים מיוחדות, אבל עכשיו אנחנו עשינו לזה איזשהו אפגרייד מתוך אמירה שזה נמצא על סדר היום הציבורי, וגם התכלול של זה, תחת מיוחדים מיוחדות, נותן לזה איזשהו זרקור ציבורי חשוב.

אז אני רוצה להגיד לכם תודה, תודה ליהל ולכל מנהלי ומנהלות האגפים, וכל אמירה, מחשבה, תובנה – דברו איתנו.

יובל וגנר: מה שהראית פה הוא מטורף. אם התוכנית הזאת יוצאת נכון, יש קפיצת מדרגה דרמטית בהוד השרון.

יהל בן נר: תודה רבה ולילה טוב לכולנו.